

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 93/12
V Lucemburku dne 29. června 2012

Rozsudek ve věcech T-360/09 E.ON Ruhrgas a E.ON AG v. Komise
a T-370/09 GDF Suez SA v. Komise

Pokuty ve výši 553 milionů eur, jež byly GDF Suez a E.ON uloženy za rozdělení francouzského a německého trhu se zemním plynem, se pro každou z těchto společností snižují na 320 milionů eur

Tribunál potvrdil hlavní část rozhodnutí, ale konstatoval pochybení Komise, pokud jde o dobu trvání protiprávního jednání na každém z trhů.

Rozhodnutím¹ ze dne 8. července 2009 Komise uložila každé z energetických společností E.ON a GDF Suez pokutu ve výši 553 milionů eur z důvodu, že porušily evropské právo hospodářské soutěže, když uzavřely dohodu o rozdělení francouzského a německého trhu se zemním plynem.

Tato dohoda byla uzavřena v roce 1975, když se Ruhrgas AG (nyní E.ON Ruhrgas, která je součástí skupiny E.ON) a GDF (která je nyní součástí GDF Suez) rozhodly společně vybudovat plynovod MEGAL procházející přes Německo, aby dovážely ruský plyn do Německa a Francie. Komise rozhodla, že v dotčené dohodě (dále jen „dohoda MEGAL“) si podniky ujednaly, že nebudou prodávat plyn dopravovaný tímto plynovodem na vnitrostátním trhu druhého podniku.

Pokud jde o francouzský trh, Komise měla za to, že protiprávní jednání začalo 10. srpna 2000, tedy k datu, ke kterému měla být provedena první směrnice o zemním plynem, jež stanoví liberalizaci trhu se zemním plynem. Před tímto datem nemohlo dotčené chování – z důvodu zákonného monopolu GDF v oblasti dovozu a dodávek plynu – omezit hospodářskou soutěž. I když první směrnice o zemním plynem byla ve Francii provedena až v roce 2003, hospodářská soutěž mohla být podle Komise omezena již od roku 2000, jelikož od tohoto data mohli konkurenti GDF zásobovat určité zákazníky ve Francii.

Pokud jde o německý trh, Komise zohlednila 1. leden 1980, den, kdy začal být plynovod MEGAL funkční, jako den počátku protiprávního jednání. Na rozdíl od situace ve Francii neexistoval na německém trhu před jeho liberalizací žádný monopol. Komise byla tedy toho názoru, že GDF je třeba považovat za potenciálního konkurenta Ruhrgasu před liberalizací, a to navzdory existenci určitých dohod (odlišných od dohody MEGAL) mezi společnostmi dodávajícími energii (demarkační dohody²), jakož i mezi těmito společnostmi a orgány místní samosprávy (dohody o výlučné koncesi³), jež byly až do 24. dubna 1998 z důvodu výjimky považovány za přípustné.

Co se týče ukončení protiprávního jednání, Komise byla navzdory tvrzení obou společností, které je obsaženo v dohodě uzavřené dne 13. srpna 2004 a podle které již dlouho považovaly protisoutěžní části dohody MEGAL za „neplatné od samého počátku“, toho názoru, že poslední uvedená dohoda měla ve skutečnosti i nadále účinky, a to přinejmenším do konce září 2005. Toto datum tak Komise zohlednila jako datum ukončení protiprávního jednání na každém z trhů.

E.ON i GDF Suez podaly každá k Tribunálu proti tomuto rozhodnutí žalobu, kterou se domáhaly zrušení tohoto rozhodnutí a snížení výše pokuty, která jim byla uložena.

¹ Rozhodnutí Komise C (2009) 5355 final v řízení podle článku 81 [ES] (Věc COMP/39.401 – E.ON/GDF).

² V rámci demarkačních dohod si podniky ujednaly, že nebudou dodávat elektřinu nebo plyn na území ostatních podniků.

³ V rámci dohod o výlučné koncesi orgán místní samosprávy udělil výlučnou koncesi společnosti, která tak mohla využívat veřejné pozemky k vybudování a provozování distribučních soustav elektřiny a plynu.

V rozsudcích z dnešního dne **Tribunál zamítl většinu argumentů žalujících společností a potvrdil hlavní část rozhodnutí Komise.**

Co se však týče doby trvání protiprávního jednání, Tribunál konstatoval, že **Komise se dopustila dvou pochybení.**

Zaprvé, pokud jde o počátek protiprávního jednání na německém trhu, Tribunál poznamenal, že kumulativní použití demarkačních dohod a dohod o výlučné koncesi (na které se vztahovala výjimka až do 24. dubna 1998) mělo fakticky za následek zavedení systému výlučných zón zásobování, aniž však existoval zákonný zákaz pro ostatní společnosti dodávat plyn. V důsledku toho se až do 24. dubna 1998, tedy k datu, ke kterému se již na tyto dohody nevztahovala výjimka, německý trh s plynem vyznačoval přípustnou existencí faktických územních monopolů. Tato situace však mohla mít za následek neexistenci jakékoli hospodářské soutěže, a to nejen skutečné, ale i potenciální, na tomto trhu, přičemž skutečnost, že v Německu neexistoval zákonný monopol, je v tomto ohledu irelevantní. Tribunál měl tudíž za to, že **Komise neprokázala existenci potenciální hospodářské soutěže mezi oběma společnostmi na německém trhu s plynem od 1. ledna 1980 do 24. dubna 1998, které by dohoda MEGAL mohla být na újmu.** Tribunál tedy zrušil článek 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž konstatuje existenci protiprávního jednání v Německu od 1. ledna 1980 do 24. dubna 1998. Je třeba upřesnit, že toto období nebylo zohledněno pro účely stanovení výše pokuty.

Zadruhé, pokud jde o ukončení protiprávního jednání na francouzském trhu, Tribunál konstatoval, že **Komise** neuvedla žádnou skutečnost umožňující dospět k závěru, že protiprávní jednání trvalo na francouzském trhu i po dohodě ze srpna 2004. Několik dokumentů následujících po této dohodě, jakož i chování GDF na německém trhu naproti tomu prokazují pokračování protiprávního jednání v Německu až do září 2005. Tribunál tedy zrušil článek 1 napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž konstatuje, že protiprávní jednání ve Francii existovalo v období od 13. srpna 2004 do 30. září 2005.

Tribunál měl za to, že aby bylo zohledněno částečné zrušení článku 1 rozhodnutí, **pokuta uložená oběma společnostem musí být snížena.** Tribunál byl toho názoru, že pokud by uplatnil metodu Komise pro stanovení výše pokuty, tato pokuta by byla snížena na 267 milionů eur. Takové snížení by bylo nepřiměřené s ohledem na relativní význam konstatovaného pochybení. Zatímco se totiž toto pochybení Komise týká pouze francouzského trhu a pouze 12,5 měsíce z 5 let a 1,5 měsíce konstatovaných Komisí původně, použití metody Komise by vedlo ke snížení pokuty o více než 50 %. Tribunál, který měl za to, že tato metoda výpočtu nezohledňuje veškeré relevantní okolnosti, a který uvedl, že není vázán uvedenou metodou, dospěl k závěru, že zejména s ohledem na dobu trvání a závažnost protiprávního jednání je třeba stanovit výši pokuty uložené každé společnosti **na 320 milionů eur.**

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku ve věci [T-360/09](#) se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Z důvodů souvisejících s konzultací účastnic řízení ohledně důvěrné povahy určitých údajů v rozsudku ve věci [T-370/09](#) bude zveřejnění úplného znění veřejné verze tohoto rozsudku na internetové stránce CURIA mírně opožděno.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

